

Sygn. akt III AUa 701/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)
Sędziowie:	Jolanta Hawryszko Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 czerwca 2023 r. w Szczecinie

sprawy K. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 26 września 2022 r., sygn. akt VI U 745/22

oddala apelację.

Urszula Iwanowska	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	Jolanta Hawryszko
-------------------	----------------------------------	-------------------

Sygn. akt III AUa 701/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 marca 2022 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego ustalił K. M. od 1 marca 2022 roku nową wysokość emerytury rolniczej na kwotę 1218,44 złote miesięcznie. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wyjaśnił sposób wyliczenia świadczenia, wskazując, iż w związku

z podwyższeniem kwoty emerytury podstawowej, która od 1 marca 2022 roku wynosi 1084,58 zł, wysokość świadczenia K. M. ustalono przez pomnożenie tej kwoty przez indywidualne dla ubezpieczonej wskaźniki wymiaru świadczenia, wynoszące odpowiednio dla części składkowej 0,30 i dla części uzupełniającej 0,93 (1084,58 zł x 0,30 = 325,37 zł oraz 1084,58 zł x 0,93 = 1008,66 zł). Organ rentowy wskazał, że ponieważ wysokość emerytury rolniczej zwaloryzowanej w ten sposób jest niższa niż 1338,44 zł – od 1 marca 2022 roku przysługujące ubezpieczonej

świadczenie podwyższono do kwoty 1338,44 zł. Po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne do wypłaty przysługuje ubezpieczonej kwota 1218,44 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł K. M., domagając się ponownego obliczenia wysokości przysługującego jej świadczenia przy uwzględnieniu 7% waloryzacji. Z jej wyliczeń wynika bowiem, że emerytura rolnicza powinna wynosić od 1 marca 2021 roku około 1404 zł brutto. Zdaniem odwołującej, organ rentowy niewłaściwie obliczył wysokość waloryzacji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania jako niezasadnego, ponownie wyjaśniając sposób i podstawę prawną dokonanego przez siebie wyliczenia wysokości świadczenia K. M..

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 26 września 2022 roku oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

K. M. urodziła się (...) i od kilkunastu lat pobiera z KRUS emeryturę rolniczą. Przysługujące jej świadczenie składa się przy tym z części składkowej i części uzupełniającej. Część składkowa wynosi 0,30 % emerytury podstawowej, natomiast część uzupełniająca – 93 % emerytury podstawowej.

Sąd Okręgowy ocenił, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie podnosząc, iż stan faktyczny w sprawie był niesporny i oparty w całości na dowodach z dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, zaś wydanie wyroku wymagało wyłącznie dokonania oceny prawnej prawidłowości postępowania organu rentowego.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że opierając się na niekwestionowanych przez strony dowodach z dokumentów, zweryfikował prawidłowość zaskarżonej decyzji, na podstawie której dokonano waloryzacji świadczenia emerytalnego przysługującego K. M.. Jednocześnie wyjaśnił, że waloryzacja ta jest przeprowadzana zgodnie z przepisem art. 48a ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r. poz. 933). Stanowi on, że emerytura podstawowa oraz emerytury i renty z ubezpieczenia podlegają corocznie waloryzacji w terminie wskazanym dla waloryzacji emerytur i rent przysługujących na podstawie przepisów emerytalnych. Termin ten to 1 marca każdego roku kalendarzowego, zatem świadczenie emerytalne ubezpieczonej prawidłowo zostało zwaloryzowane od 1 marca 2022 r.

Sąd meriti zauważył, że art. 48a, w kolejnych ustępach stanowi, że:

- waloryzacja emerytury podstawowej polega na pomnożeniu kwoty tej emerytury przez wskaźnik waloryzacji ustalony zgodnie z przepisami emerytalnymi (ustęp 2);
- waloryzacja emerytury oraz renty z ubezpieczenia polega na pomnożeniu zwaloryzowanej kwoty emerytury podstawowej przez wskaźnik wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 (ustęp 3);
- jeżeli zwaloryzowana w sposób określony w ust. 3 kwota emerytury lub renty z ubezpieczenia jest niższa od kwoty najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych, przepisy art. 48 ust. 2a i 2b stosuje się odpowiednio (ustęp 4);
- o wysokości zwaloryzowanej kwoty emerytury lub renty z ubezpieczenia zawiadamia się uprawnionego (ustęp 5);
- Prezes Kasy ogłasza, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, co najmniej na 7 dni roboczych przed najbliższym terminem waloryzacji, obowiązującą od tego terminu kwotę emerytury podstawowej (ustęp 6).

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, iż z przepisu art. 48 ust. 1-2b cyt. ustawy wynika, że wysokość świadczenia lub jego określonej części ustala się za pomocą wskaźnika wymiaru, jeżeli przewiduje to ustawa lub jeżeli wysokość ta

pozostaje w stałym stosunku do wysokości emerytury podstawowej, a świadczenie nie ma charakteru jednorazowego. Świadczenie, którego wysokość jest ustalona za pomocą wskaźnika wymiaru, wypłaca się w kwocie odpowiadającej iloczynowi tego wskaźnika i aktualnej emerytury podstawowej. Jeżeli wysokość świadczenia ustalonego w sposób określony w ust. 1 jest niższa od kwoty najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych, wysokość takiego świadczenia podwyższa się z urzędu do tej kwoty.

Przepisu ust. 2a nie stosuje się do:

- 1) emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia pobieranej w zbiegu z emeryturą lub rentą z innego ubezpieczenia społecznego, jeżeli suma tych świadczeń przekracza kwotę najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych;
- 2) świadczeń, o których mowa w art. 19a i art. 26 ust. 3;
- 3) świadczeń, których wypłata została zawieszona zgodnie z art. 28 lub art. 34.

Od dnia 1 marca 2022 r., waloryzacja emerytury podstawowej polega na jej pomnożeniu przez wskaźnik waloryzacji ustalony zgodnie z przepisami emerytalnymi, który w 2022 r. wynosi 7%.

Zgodnie z komunikatem Prezesa KRUS z 17 lutego 2022 r., kwota rolniczej emerytury podstawowej od 1.03.2022 r. wynosi 1.084,58 zł - wzrost o 7% (emerytura podstawowa w okresie od 01.03.2021 – 28.02.2022 wynosiła bowiem 1.013,63 zł). Zatem od 1 marca 2022 r. emerytury i renty rolnicze zostały zwaloryzowane poprzez przemnożenie kwoty emerytury podstawowej wynoszącej 1.084,58 zł przez wskaźnik wymiaru ustalony indywidualnie dla każdego świadczenia. Taki sposób waloryzacji dotyczy wszystkich emerytur i rent rolniczych wypłacanych na dzień 28 lutego 2022 r. Jeżeli świadczenie ustalone w sposób określony powyżej, jest niższe od kwoty najniższej emerytury pracowniczej (od 1 marca 2022 r. 1.338,44 zł) - z urzędu zostało ono podwyższone do kwoty 1.338,44 zł.

Odnosząc powyższe do konkretnej emerytury przysługującej K. M., Sąd Okręgowy wskazał, iż nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości

w zastosowaniu przywołanych przepisów przez organ rentowy. Na wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonej składa się bowiem część składkowa i część uzupełniająca – obie zostały obliczone na nowo poprzez przemnożenie nowej wysokości emerytury podstawowej przez indywidualnie ustalone dla świadczeniobiorczyni wskaźniki wymiaru świadczeń, zależne od jej stażu ubezpieczeniowego i obliczone już przy przyznawaniu jej emerytury rolniczej wiele lat temu. Skoro więc część składkowa to 30% emerytury podstawowej, daje to obecnie kwotę 325,37 zł, zaś skoro część uzupełniająca to 93% emerytury podstawowej, daje to 1008,66 zł. Dodanie tych dwóch kwot dało sumę 1334,03 zł, a więc niższą niż najniższa emerytura pracownicza. W związku z tym słusznie w ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy podwyższył emeryturę ubezpieczonej do tej właśnie kwoty.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji twierdzenia odwołującej, że przy waloryzacji KRUS zaniżył wysokość świadczenia są nieuzasadnione, ponieważ organ rentowy dokonał tej waloryzacji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, które nie jest tworzone ani przez KRUS, ani przez sądy. Prawdą jest przy tym, iż przeprowadzona zgodnie z przepisami waloryzacja świadczeń rolniczych nie oznacza ich wzrostu o 7%, czego ubezpieczona mogła się spodziewać, słysząc komunikaty o waloryzacji.

W ocenie Sądu meriti koniecznym było podkreślenie, że powyższe regulują przepisy i dopóki nie zostaną one zmienione, waloryzacja musi być dokonywana zgodnie z przewidzianymi zasadami.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie jako niezasadne.

Rozstrzygnięcie zaskarżyła ubezpieczona w całości, podnosząc zarzuty naruszenia:

- przepisu prawa materialnego tj. art. 67 ust. 1 Konstytucji RP poprzez jego niezastosowanie w sprawie, albowiem waloryzacji dokonano z pominięciem tego przepisu, gdzie finalnie naliczona kwota emerytury nie zapewnia ubezpieczonej poczucia bezpieczeństwa socjalnego,
- przepisu prawa procesowego, tj. art. 327¹ § 1 pkt. 2 k.p.c. poprzez pominięcie w treści uzasadnienia wyroku dokładnego wyjaśnienia ubezpieczonej mechanizmu wyliczania świadczenia emerytalnego w procesie waloryzacji.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania w całości, ewentualnie, o jego uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i o zasądzenie od organu na jej rzecz kosztów procesu

za II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Ponadto skarżąca wniosła o przedstawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego co do zgodności art. 48a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. (Dz. U. z 2022, poz. 933) z Konstytucją.

W uzasadnieniu wskazał, iż w systemie powszechnym na gruncie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504) waloryzacja świadczeń emerytalno rentowych polega na pomnożeniu kwoty świadczenia emerytalno-rentowego i podstawy jej wymiaru o określony wskaźnik waloryzacji. W systemie ubezpieczenia rolniczego na gruncie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2022 r. poz. 933) waloryzacja emerytur i rent rolniczych odbywa się w sposób inny, a mianowicie polega na pomnożeniu zwaloryzowanej kwoty emerytury podstawowej przez indywidualne dwa wskaźniki wymiaru świadczenia (dla części składkowej i dla części uzupełniającej) które są ustalone odrębnie dla każdego świadczeniobiorcy.

Apelująca podniosła, iż w art. 6 pkt. 7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników jest wskazane, że przez emeryturę podstawową rozumie się kwotę 882,56 zł miesięcznie, która podlega waloryzacji zgodnie z przepisami ustawy, a każdorazowa nowa wysokość emerytury podstawowej po waloryzacji jest aktualnie ogłaszana przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w Dzienniku Ustaw, na co najmniej 7 dni roboczych przed najbliższym terminem waloryzacji.

Dla przykładu, obowiązująca od dnia 1 marca 2017 r., emerytura podstawowa wynosiła 886,44 zł, (882,56 x 100,44%). W systemie powszechnym na gruncie przepisów ustawy emerytalnej wysokość najniższej emerytury wypłacanej z ZUS ustalono na kwotę 1000 zł (wzrost kwotowy z 882,56 do kwoty 1000 zł). W kolejnych latach ta dysproporcja się powiększała także z tego względu że najniższą emeryturę w systemie ZUS podwyższano przez lata nawet ze trzy razy. Ponadto zgodnie z art. 17 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wysokość składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników ustalana jest w procentowym odniesieniu do emerytury podstawowej (składka miesięczna za każdego ubezpieczonego wynosi 10% emerytury podstawowej, a w przypadku rolnika, którego gospodarstwo rolne obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 50 ha przeliczeniowych, opłacana jest dodatkowa składka miesięczna).

Do czasu zmiany z dniem 1 marca 2017 r. zasad ustalania wysokości emerytury podstawowej, podwyższanie emerytur/rent odbywało się poprzez przeliczenie świadczenia w oparciu o aktualną emeryturę podstawową, którą zgodnie z art. 6 pkt 7 ustawy ubezpieczeniu społecznym rolników była wysokość najniższej emerytury w systemie powszechnym. Emerytury były przy każdej waloryzacji obliczane na nowo w oparciu o aktualną kwotę emerytury podstawowej, tj. o aktualną kwotę emerytury najniższej w systemie powszechnym co powodowało, że do czasu zmian wprowadzonych w 2017 r. wysokość emerytury podstawowej wzrastała tak samo jak wysokość najniższej emerytury w systemie powszechnym

Ubezpieczona podkreśliła również, że regulując zasady waloryzacji emerytur rolniczych czy też rent ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników odwołuje się do zasad waloryzacji w systemie powszechnym, którego główną podstawą obliczenia jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym (średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów). Wskaźnik waloryzacji zwiększony jest o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

Ubezpieczona zatem podniosła, iż organ wyliczył emeryturę nie uwzględniając samej istoty waloryzacji, łamiąc tym samym podstawowy przepis Konstytucji tj. art. 67 ust. 1. I w istocie wzrost świadczenia rolniczego w wyniku waloryzacji od 1 marca 2022 r. nie rekompensuje rosnącej inflacji, wobec braku wzrostu świadczeń emerytalnych o ustalony wskaźnik waloryzacji wynoszący w 2022 i. 107%.

Apelująca nadmieniała, że oczywistym jest, iż istotą waloryzacji jest zapobieżenie obniżaniu poziomu materialnego życia emerytów i rencistów w warunkach inflacji, zapewnienie poczucia bezpieczeństwa socjalnego, zapobieganie wykluczeniu społecznemu emerytów i rencistów. Waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych stanowi jeden z elementów konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego, wyrażonego w art. 67 ust. 1 Konstytucji, co oznacza konieczność istnienia mechanizmu utrzymywania świadczeń emerytalno-rentowych na odpowiednim poziomie ich wartości realnej.

Zdaniem ubezpieczonej, organ nieprawidłowo wyliczył wysokość emerytury stosując treść komunikatu Prezesa KRUS z dnia 17 lutego 2022 r. do emerytur już ustalonych kwotowo i dotychczas w takiej wysokości pobieranych.

W ocenie ubezpieczonej, taką wysokość emerytury podstawowej można by przyjąć w odniesieniu do świadczeń, które po raz pierwszy byłyby wyliczane zgodnie z wnioskiem o przyznanie emerytury po uzyskaniu do niej prawa. Sytuacja natomiast, że przeliczeniu podlegały także emerytury już wypłacane doprowadziła do tego, że nastąpiło ich obniżenie, a ponadto, część emerytur została zjednana kwotowo, mimo iż dotychczas były w różnych wysokościach. A zatem obniżenie emerytury podstawowej i jednoczesne przyznanie 7% waloryzacji i tak w gruncie rzeczy poskutkowało obniżeniem kwoty emerytury zamiast jej podwyższeniem.

Ponadto, waloryzacja nastąpiła przy uwzględnieniu w kwocie emerytury podatku, mimo iż wypłata emerytury w miesiącu styczniu i lutym 2022 r. nastąpiła z jego pominięciem. Uznać zatem należy, iż po raz kolejny zastosowano czynnik, który wpłynął na obniżenie emerytury.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, który nie był sporny, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości. Analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło również naruszenie przepisów prawa materialnego.

Stanowisko ubezpieczonej, konsekwentnie prezentowane w niniejszej sprawie, sprowadza się do twierdzenia, iż organ wyliczając wysokość przysługującego jej świadczenia w sposób nieuzasadniony nie uwzględnił samej istoty waloryzacji, łamiąc tym samym podstawowy przepis Konstytucji tj. art. 67 ust. 1. Zdaniem ubezpieczonej nie podwyższono jej emerytury w sposób odzwierciedlający obowiązujący w tym toku wskaźnik waloryzacji 107 %. W

ocenie apelującej, wzrost świadczenia rolniczego w wyniku waloryzacji od 1 marca 2022 r. nie rekompensuje rosnącej inflacji, wobec braku wzrostu świadczeń emerytalnych o ustalony wskaźnik waloryzacji wynoszący w 2022 r. 107 %.

Z taki stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim, przypomnieć należy, że zgodnie z brzmieniem art. 48a ust. 1-4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników – obowiązującym w chwili wydania decyzji przez organ rentowy - emerytura podstawowa oraz emerytury i renty z ubezpieczenia podlegają corocznej waloryzacji w terminie wskazanym dla waloryzacji emerytur i rent przysługujących na podstawie przepisów emerytalnych. Waloryzacja w myśl powyższego przepisu sprowadzała się do pomnożenia kwoty emerytury podstawowej przez wskaźnik waloryzacji, o którym mowa w art. 48a ust. 1 ustalony zgodnie z przepisami emerytalnymi. Następnie, w przypadku, gdy zwaloryzowane w powyższy sposób świadczenie dawało kwotę niższą od kwoty najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych, to wówczas należało odpowiednio zastosować regulacje, o których mowa w art. 48 ust. 2a i 2b. Jeżeli zatem wysokość świadczenia ustalonego w ten sposób okazała się niższa od kwoty najniższej emerytury określonej w przepisach emerytalnych, wysokość takiego świadczenia podwyższyć należało z urzędu do tej kwoty.

Organ rentowy dokonał zatem waloryzacji od 1 marca 2022 r., polegającej na przemnożeniu kwoty przysługującej ubezpieczonej emerytury podstawowej przez indywidualne wskaźniki wymiaru świadczenia. Powyższa waloryzacja została dokonana z uwzględnieniem komunikatu Prezesa KRUS z dnia 17 lutego 2022 r., w którym ogłoszono, że kwota rolniczej emerytury podstawowej od 1 marca 2022 r. wynosi 1.084,58 zł, tj. do 28 lutego 2022 r. emerytura podstawowa w KRUS wynosiła 1013,63 zł, a jej wysokość pomnożona przez wskaźnik w wysokości 7% waloryzacji wyniosła łącznie 1084,58 zł.

Mając powyższe na uwadze organ rentowy obliczył, że wysokość świadczenia K. M. po waloryzacji wynosić będzie łącznie 1334,03 zł:

$1.084,58 \text{ zł} \times 0,30 \text{ (wskaźnik części składkowej)} = 325,37 \text{ zł}$

$1.084,58 \text{ zł} \times 0,93 \text{ (wskaźnik części uzupełniającej)} = 1009,66 \text{ zł}$

Razem: 1334,03 zł:

Mając jednak na uwadze fakt, iż wyliczona w ten sposób wysokość emerytury rolniczej po dokonanej waloryzacji okazała się niższa niż 1338,44 zł, to od dnia 1 marca 2022 r. świadczenie ubezpieczonej zostało podwyższone do powyższej kwoty brutto. Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że począwszy od miesiąca stycznia 2022 r. zaliczka na podatek dochodowy oraz składka zdrowotna zostały ustalone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 2105), w związku z czym ze świadczenia od dnia 1 stycznia 2022 r. potrącana jest jedynie składka na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 120,00 zł.

Sąd Apelacyjny, podobnie jak i Sąd pierwszej instancji w pełni podzielił powyższe wyliczenia organu rentowego i nie dopatruje się w nich żadnych nieprawidłowości. Choć na mocy przepisu art. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2023 r. o zmianie ustawy i ubezpieczeniu społecznym rolników uchylono cytowany powyżej art. 48a, to jednak moc obowiązującą utracił on dopiero z dniem 1 marca 2023 r. Zatem wyliczenia organu rentowego na dzień wydania decyzji należało uznać za prawidłowe zarówno pod kątem rachunkowym, jak i pod kątem prawnym. Tym samym zarzuty ubezpieczonej są całkowicie bezzasadne. Organ rentowy dokonał stosownej waloryzacji świadczenia, zaś mechanizm ten został zarówno przez organ, jak i przez Sąd pierwszej instancji wyczerpująco zobrazowany. To zaś, że finalnie naliczona kwota emerytury nie zapewnia ubezpieczonej poczucia bezpieczeństwa socjalnego nie ma jednak wpływu na prawidłowość tych wyliczeń.

Mając zatem na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Apelacyjnego zarzuty apelującej nie zasługują na uwzględnienie, bowiem w żaden sposób nie podważyły prawidłowych ustaleń i wyliczeń organu rentowego, stanowiących podstawę

do wydania zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie na marginesie wypada zauważyć, że waloryzacja, to czynność formalno-techniczna skutkująca wzrostem zwaloryzowanego świadczenia do kwoty równej iloczynowi kwoty świadczenia oraz wskaźnika waloryzacji. W ramach prowadzonego procesu waloryzacji nie dochodzi do zmian w zakresie wysokości samego świadczenia w wysokości podawanej waloryzacji. Wobec powyższego, decyzja waloryzacyjna nie otwiera sporu co do wysokości świadczenia poddanego waloryzacji ale nie zamyka ona drogi i nie stoi na przeszkodzie w inicjowaniu postępowania dotyczącego ustalenia wysokości świadczenia.

Odnosząc się natomiast do wniosku ubezpieczonej o przestawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego co do zgodności art. 48a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. (Dz. U. z 2022, poz. 933) z Konstytucją, należy wskazać, iż z uwagi na uchylene z dniem 1 marca 2023 r. powyższego przepisu, brak jest podstaw do uwzględnienia przedmiotowego wniosku ponadto nie budził on wątpliwości Sądu Apelacyjnego.

W konsekwencji powyższych rozważań Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonej jako bezzasadną.

Urszula Iwanowska Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Jolanta Hawryszko